

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: E., o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka S., IČO: X. s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. M., so sídlom N., na odvolanie navrhovateľa a dlžníka proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. januára 2008 č.k. 27 K 49/05-724, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10. januára 2008 č.k. 27 K 49/05-724 v časti priznanej odmeny správkyňi konkurznej podstaty **m e n í** tak, že priznáva správkyňi konkurznej podstaty náhradu výdavkov vo výške 50 554,80 Sk.

V ostatnej napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením konkurzný súd ako súd prvého stupňa rozhodol o zbavení funkcie správkyňu konkurznej podstaty JUDr. M.. Rozhodol o nároku správkyne konkurznej podstaty na odmenu vo výške 1 535 920 Sk, z ktorej zostáva zaplatiť 535 920 Sk a náhradu výdavkov vo výške 50 554 Sk. Návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol, rozhodol o vrátení preddavku vo výške 10 000 Sk navrhovateľovi, upravil za týmto účelom účtáreň a nepriznal žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania. V odôvodnení uznesenia súd prvého stupňa uviedol, že návrhom zo dňa 11.7.2005 sa navrhovateľ domáhal vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka a to titulom nezaplatenej postúpenej pohľadávky vo výške 580 000 EUR, ktorú sumu pôvodný veriteľ G. požičal dlžníkovi na presne určený účel. Súd prvého stupňa vyhlásil konkurz na majetok dlžníka uznesením zo dňa 24.11.2005, ktoré uznesenie na odvolanie dlžníka odvolací súd uznesením zo dňa 11.1.2006 potvrdil. Na základe mimoriadneho dovolania generálneho prokurátora boli

uznesenia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu rozsudkom dovolacieho súdu zo dňa 28.8.2007 zrušené a vec vrátená súdu prvého stupňa na ďalšie konanie z dôvodu, že v konaní nebola osvedčená existencia pohľadávky navrhovateľa a ďalšie konkrétne pohľadávky, potom ako dlžník spochybnil existenciu pohľadávky voči navrhovateľovi. Súd prvého stupňa zistil, že vo veci zaplata 580 000 EUR navrhovateľ podal návrh, konanie vo veci bolo uznesením súdu prvého stupňa zastavené pre späťvzatie návrhu navrhovateľom. Vzhľadom k tomu mal súd prvého stupňa pohľadávku navrhovateľa za nie osvedčenú a návrh na vyhlásenie konkurzu zamietol. Ďalej uviedol, že správkyňa konkurznej podstaty počas konkurzu prevádzkovala podnik dlžníka s celkovou sumou príjmu 102 100 750,35 Sk a výdavkov 89 942 939,94 Sk a uplatnila náhradu hotových výdavkov vo výške 50 554,80 Sk. Súd prvého stupňa podľa § 44a ods. 5 ZKV rozhodol o odmene správcu tak, že priznal správkyni právo na odmenu vo výške 1 535 920 Sk, keď vychádzal zo základu 13 117 255,34 Sk, ktorý predstavuje rozdiel medzi celkovými príjmami v konkurze a výdavkami v konkurze a výdavkami správcu. Z takto vypočítanej sumy po odrátaní zálohy určil súd zostatok odmeny vo výške 535 920 Sk.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie navrhovateľ, navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a návrhu na vyhlásenie konkurzu vyhovieť. Poukázal na to, že svoju pohľadávku dostatočne preukázal zmluvou o pôžičke zo dňa 20.5.2001 uzavretou medzi G. a dlžníkom a zmluvou o postúpení predmetnej pohľadávky na navrhovateľa zo dňa 2.1.2005. Z tohto dôvodu námietka dlžníka o nemožnosti postúpenia predmetnej pohľadávky na navrhovateľa pre už skoršie postúpenie tejto pohľadávky na iný subjekt zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.11.2001 nie je dôvodná, pretože touto zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.11.2001 bola postúpená iná pohľadávka zo zmluvy o pôžičke zo dňa 6.6.2001. Ďalej poukazuje na ďalších veriteľov dlžníka a to S., V., S., S., B..

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie dlžník v časti týkajúcej sa priznania odmeny správkyni konkurznej podstaty a poukázal na to, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý. Z tohto dôvodu treba vychádzať z toho, že konkurz nebol vyhlásený a správkyňa konkurznej podstaty mala nárok len na odmenu predbežného správcu a hotové výdavky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v rozsahu podľa ust. § 212 ods. 1 OSP a po prejednaní odvolania bez nariadenia

pojednávania podľa § 214 ods. 2 písm. c/ OSP dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné a odvolanie dlžníka je podané dôvodne.

Podľa ust. § 1 ods. 2 zák.č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien (ďalej len ZKV) dlžník je v úpadku, ak má viac veriteľov a nie je schopný 30 dní po lehote splatnosti plniť svoje záväzky.

Podľa ust. § 2 ods. 2 ZKV ak je dlžník v úpadku, možno na konkurznom súde (ďalej len „súd“) začať za podmienok ustanovených týmto zákonom konkurzné konanie (ďalej len „konkurz“), alebo vyrovnacie konanie (ďalej len „vyrovnanie“).

Podľa ust. § 4 ods. 5 veta prvá ZKV ak návrh na vyhlásenie konkurzu podáva veriteľ, v návrhu musí uviesť okolnosti, ktoré nasvedčujú tomu, že dlžník je v úpadku (§ 1), označiť ďalšieho veriteľa a doložiť svoju pohľadávku voči dlžníkovi, aj keď nie je ešte splatná.

Z uvedených citovaných ustanovení vyplýva, že základnými podmienkami na vyhlásenie konkurzu na majetok úpadcu sú, aby dlžník bol v úpadku a v úpadku je ak má viac veriteľov a nie je schopný plniť si svoje záväzky v lehote stanovenej zákonom. Konkurzný súd správne skúmal, či v danej veci sú tieto základné podmienky splnené. Z písomných dokladov predložených navrhovateľom súd prvého stupňa vyvodil správny záver, že v danej veci zákonné podmienky na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka splnené neboli, pretože nebola osvedčená základná podmienka existencie dlhu dlžníka proti navrhovateľovi. Z predložených listinných dokladov navrhovateľom nie je osvedčená a zrejme existencia postúpenej pohľadávky na navrhovateľa v okolnostiach tvrdených navrhovateľom a to v okolnostiach existencie dvoch pohľadávok v rovnakej výške z dvoch právnych úkonov – zmlúv o pôžičke a postúpení týchto pohľadávok na dva rozdielne právne subjekty. Keďže nebola splnená prvá a základná skúmaná podmienka na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka, súd prvého stupňa správne neskúmal osvedčenie existencie ďalších veriteľov označeného dlžníka.

Podľa ust. § 8 ods. 3 prvá veta zák.č. 328/1991 Zb. v znení neskorších zmien správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Odmena správcu konkurznej podstaty je podrobnejšie upravená vyhl.č. 493/1991 Zb. v znení neskorších zmien v ust. § 6 a § 7 vyhl.č. 493/1991 Zb. v znení neskorších zmien.

Podľa ust. § 6 písm. a/ cit. vyhl. odmeny správcu konkurznej podstaty (ďalej len konkurzná odmena) tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

V zmysle zákonnej úpravy konkurzného konania ako celku s prihliadnutím na dosiahnutie účelu konkurzného konania a to usporiadania majetkových pomerov úpadcu a uspokojenia jeho veriteľov je zrejmé, že výkon funkcie správcu konkurznej podstaty spočíva najmä v získaní finančných prostriedkov na uspokojenie veriteľov úpadcu. Ustanovená súdom správkyňa konkurznej podstaty uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 24.11.2005 č.k. 27 K 49/2005-83, ktoré nadobudlo právoplatnosť po odvolaní dlžníka dňom 26.1.2006 a zrušené rozsudkom dovolacieho súdu zo dňa 28.8.2007 vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty v priebehu 19 mesiacov. Správkyňa vykonávala svoju činnosť a v konkurze postupovala v zmysle zákona, vypracovala plán speňaženia konkurznej podstaty, pripravila a spracovala zoznam prihlásených pohľadávok, zúčastnila sa prieskumného pojednávania, zvolaných schôdzí konkurzných veriteľov, vypracovala zoznam príjmov a výdavkov postupne za obdobie od vyhlásenia konkurzu do júla 2007, vyjadrovala sa k námietkam konkurzných veriteľov. Napriek vykonávaným úkonom v konkurznom konaní správkyňou konkurznej podstaty nebola splnená zákonná podmienka pre priznanie odmeny správkyne v zmysle citovaného ust. § 6 vyhlášky, podľa ktorej je možné priznať odmenu správcovi konkurznej podstaty len zo sumy presne v zákone špecifikovanej a to sumy získanej speňažením konkurznej podstaty a sumy určenej na uspokojenie veriteľov získanej pri výkone funkcie správcu. V priebehu konkurzného konania nebola správkyňou konkurznej podstaty speňažená konkurzná podstata a nebola získaná suma pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty, ktorá bola určená na uspokojenie veriteľov z dôvodu, že návrh na vyhlásenie konkurzu bol zamietnutý. Ustanovená správkyňa má nárok preto len na vyúčtované hotové výdavky v uplatnenej výške 50 554,80 Sk, proti navrhovateľovi na vyhlásenie konkurzu.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie konkurzného súdu v napadnutej časti týkajúcej sa odmeny správcu v zmysle ust. § 220 OSP zmenil tak, ako je

uvedené vo výroku rozhodnutia. V ostatnej napadnutej časti uznesenie súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 21. februára 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

